

Tackelkammaren försvinner — men riggarna blir kvar!

Du känner doften redan innan du går in i verkstaden. Det luktar som i barn-
domens somrar. Tjära, tågvirke. En härlig doft med anknytning till sjöfart, till
hamnar och till varv.

Trots att segelfartygets tid
är ute så har de som arbe-
tade med de stora, stolta
fartygen överlevt eran.
Tackelarbetare är fortfa-
rande en titel vid varvet,
och tackelkammaren är
fortfarande i drift.

Längst bort

Tackelkammaren är upp-
förd redan 1883 med in-
flyttning året därpå. Det är
en av de verkstäder som
ligger längst bort på var-
vet, ända inne på örlogs-
basens område.

Där vid ekipagehamnen
och alldeles hitom Skepps-
bron ligger vår avd 3658,
tackelverkstaden.

— Fast hur länge vi blir
kvar här vet vi inte, säger
tackel-basen Torsten Mel-
kersson, som började på
verkstaden som lärling
1957. Det finns visst planer
på att den här gamla verk-
staden också ska försvinna
men än är väl inte sista
ordet sagt.

Kulturminne?

Onekligen har tackel-
kammaren tjänat ut som en
modern verkstad. Men hur
är den som kulturminne?

För Torsten Melkersson
och hans nio kamrater på
avdelningen blir det dock
flyttgröt så småningom.

— Visst är lokalerna ner-
slitna, håller Melkersson
med om. Titta bara hur vi
får klara alla takläckor...

Men även om den flyttar
så försvinner inte denna
gamla yrkeskår från varvet.
— Vi har fullt upp, menar
Torsten Melkersson. Och
även om nya materiel och
nya metoder ersätter myc-
ket av det gamla tackel-
arbetet så har vi en hel del
kvar, och nya göromål
strömmar till.

Tackelverkstaden var förr
något av en hantverkar-
verkstad på varvet. Där
fanns tapetserare, segelsöm-
merskor, skomakare och
andra tackelarbetare som
jobbade med rep till strop-
par och till frihultar för
fartygen.

— I dag skulle man kunna
ersätta ordet tackelarbetare
med riggare, berättar Mel-

kersson vidare. För att ar-
beta på höjder det gör vi
fortfarande och mycket.
Bl a har avdelningen hand
om översynen av radio-
master runt om i Sydsveri-
ge. Den högsta arbetshöj-
den är 200 meter — men då
har man risktillägg.

Risktillägg

— Det får vi på höjder
över 5 meter — om vi inte
har ställningar, säger Stig
Nilsson nyss hemkommen
från en mastöversyn.

— Och sen har vi kvar sy-
arbetet för varvet. Vi till-
verkar bl a brittskydd —
och så har vi hand om re-
parationerna av alla ove-
raller. Och det är en hel
del det, säger Melkersson
och visar oss på Birgit
Bizzozero som är i full fart
med att laga svetshål på
våra blå overaller.

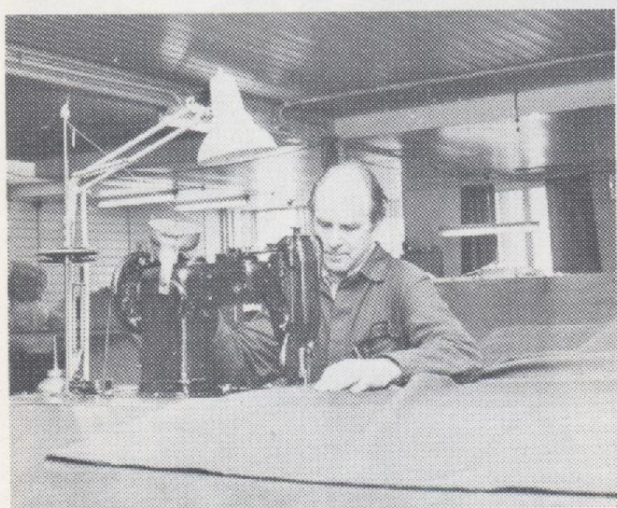
Framtiden

För framtiden har inte
Torsten Melkersson och
hans medarbetare några
större farhågor, även om
rekryteringen till yrket är
trög.

— Man måste framför allt
tåla höjder, understryker
Melkersson. Det är det vik-
tigaste för den moderne
tackel-arbetaren.

*Arne Persson
tirar ett fallrep
till Älvsnabben
under över-
inseende av
beredare Sture
Andersson och
förman Torsten
Melkersson.*

*Gustaf Andersson i färd med att sy
britsskydd.*

*Birgit Bizzozeros populära jobb — laga
söndriga overaller.*

*Valter Karlsson
visar pryande
sonen Tord hur
man spänner
upp en vajer.*